

sus cum vinci tormentis non possent, Victoria post precisam linguam, & ubera, ex quibus lac pro sanguine fluxit, sagittis confecta est, Acisichus decollatus: ubi ob commendationem pretiosae mortis eorum, eodem die in singulos annos rosae divinitus ortae colligebantur.

R. Tamquam aurum.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO Sancti Evangelii secundum Matthaeum. Cap. 5.

LECTIO VII.

IN illo tempore: Videns Jesus, turbas ascendit in montem, & cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia Sancti Leonis Papae.

De Festo Omnium Sanctorum.

Qualis sit igitur doctrina Christi, sacrae ipsius sententiae protestatur: ut, qui ad aeternam beatitudinem pervenire desiderant, gradus felicissimae ascensionis agnoscant. Beati, inquit, pauperes spiritu, quoniam ipsorum est regnum caelorum. De quibus pauperibus veritas loqueretur forte esset ambiguum: si dicens, Beati pauperes, nihil adderet de intelligenda paupe-

rum qualitate: & sufficere videretur ad promerendum regnum caelorum ea sola inopia, quam multi sub dura, & gravi necessitate patiuntur. Sed cum ait: Beati pauperes spiritu: ostendit eis regnum caelorum tribuendum, quos humilitas commendat animorum, magis quam indigentia facultatum.

R. Propter testamentum.

LECTIO VIII.

Dubitari autem non potest, quod humilitatis istius bonum facilius pauperes, quam divites assequantur. Dum & illis in tenuitate amica est mansuetudo, & istis in divitiis familiaris elatio. Verumtamen & in plerisque divitibus invenitur hic animus, qui abundantia sua non ad tumorem superbiae, sed ad opera benignitatis utatur: idque pro lucris maximis numeret, quod ad relevandam miseriam alieni laboris impenderit.

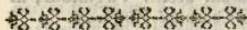
R. Haec est vera fraternitas.

LECTIO IX.

Omnium generi, atque ordini hominum datur in hac virtute consortium: quia possunt esse proposito pares, & impares censu. Nec interest, quantum sint in terrena facultate

tate dissimiles, qui in spiritalibus bonis inveniuntur aequales. Beata igitur illa paupertas, quae rerum temporalium amore non capitur, nec mundi opibus augeri appetit, sed caelestibus bonis ditescere concupiscit.

Te Deum laudamus.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV. DECEMBRIS.

In Festo S. Barbara Virginis, & Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum Martyrum, praeter ea, quae sequuntur.

Oratio: Deus, qui inter caetera potentiae tuae, &c.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Barbara Virgo Nicomediensis, Dioscori nobilis, sed superstitiosi hominis filia, per ea, quae visibilia facta sunt ad invisibilia, divina opulante gratia, facile pervenit. Quapropter soli Deo, rebusque divinis vacare coepit. Eam Pater utpotè forma venustiori nitentem, à quocumque virorum

occursu tutari cupiens turri inclusit, ubi pia virgo meditationibus, & precibus addicta, soli Deo, quem sibi in sponsum elegerat, placere studebat. Oblata à Patre pluries nobilium connubia fortiter sprevit: Pater verò per sui absentiam, filiae animum posse facilius emolliiri confidens, jussit primo balneum extrui, ne quid ei deesset ad commoditatem, deinde peregrè in exteris regionem profectus est. Tu autem Domine.

R. Propter veritatem.

LECTIO V.

Absente Patre, jussit Barbara duabus fenestris, quae in turri erant, tertiam addi in honorem Divinae Trinitatis, labiumque balnei sacrosanctae Crucis signo muniri: quod ubi reddiens Dioscorus inspexit, audita novitatis causa, adeò in filiam excanduit, ut stricto ense eam appetens, parùm abfuerit, quin eam dirè confoderet: sed praesto adfuit Deus: nam fugienti Barbarae saxum ingens se patefaciens viam aperuit, per quam montis fastigium petere, & in specu latere potuit: sed paulò post, cum à nequissimo genitore reperta fuisset, ejus latera

pedibus, dorsumque pugnīs immanitèr percussit, & crinibus per loca aspera, difficilisque vias raptatam Martiano Prasidi pudiendam tradidit.

Tu autem Domine.

W. Dilexisti iustitiam.

LECTIO VI.

Y Taque ab ipso omnibus modis, sed incassum tentatam, nudam nervis cædi, & inflicta vulnera testulis confricari, deinde in carcerem trahi, præcepit; ubi immensa luce circumdatus ei Christus apparet; mirificè confortatam, in passionum tolerantia confirmavit; quod animadvertens Juliana matrona ad fidem conversa, ejusdem palmæ particeps effecta est, Barbaræ demum ferreis unguibus membra laniantur, facibus latera incenduntur, & malleolis caput contunditur, quibus in cruciatibus consortem solabatur, & hortabatur, ut ad finem usque constantèr certaret; præcissis tandem utrique uberibus, nudæ per loca publica tractæ capite plectuntur, filiaque cervicem ipse scelestissimus pater humanitatis expers propriis manibus amputavit; cujus fera crudelitas non diù inulta remansit; nam statim eo ipso in loco

fulmine percussus interiit. Caput hujus Beatissimæ Martyris in Oratorio ad Sancta Sanctorum honorificè asservatur.

Tu autem Domine.

W. Afferentur Regi.

In tertio Nocturno Homilia Sancti Gregorii Papæ in Evangel. Simile erit Regnum Cælorum decem Virginibus, ut in Communi Virginum.

Missæ: Loquebar, de Communi Virginum & Martyrum. DIE V. DECEMBRIS.

In Festo S. Petri Chrysologi Episc. Conf. & Doct.

Duplex.

Omnia de Communi Confessor. Pontif. præter sequent.

In Hymno Iste Confessor, mutatur tertius versus.

AD MAGNIFICAT,

in utrisque Vesperis, Añæ.

O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, B. Petre Chrysologe, divinæ legis amator deprecare pro nobis Filium Dei.

ORATIO.

DEUS, qui Beatum Petrum Chrisologum, Doctorem Egregium, divinitus præmonstratum ad regendam, & instruendam Ecclesiam tuam eligi voluisti: præsta quæsumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terrens, intercessorem ha-

habere mereamur in Cælis. Per Dominum nostrum.

Lectiones primi Nocturni Fidelis sermo.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Petrus, qui ob auream ejus eloquentiam Chrysologi cognomen adeptus est, foro Cornelii in Æmilia honestis parentibus natus, à prima ætate animum ad religionem adiciens. Cornelio Romano tunc ejusdem urbis Corneliensis Episcopo, operam dedit; à quo etiam scientia, & vitæ sanctitate cum brevi profecisset, Diaconus creatus est. Postmodum contigit, ut Ravenatens ob mortem Archipræsulis sui alium [ut moris erat] ab eis electum Romam ad Sanctum Sixtum Papam Tertium pro confirmatione miserint, unâ cum Legatis suis, & cum prædicto Cornelio, qui eundem Levitam secum perduxit. Interim Sanctus Petrus Apostolus, & Martyr Apollinaris Summo Pontifici in somnis apparuerunt, mediumque habentes hunc Juvenem jusserunt, ut illum, & non alium, in Archiepiscopum Ravennæ crearet. Hinc Pontifex, mox ut vidit Petrum, cognovit eum

à Domino Deo præelectum: propterea rejeçto illo, quem ipsi offerebant, hunc solum, anno Christi quadringentesimo trigesimo tertio, illi Metropolitanæ præfecit Ecclesiæ. Quod cum Legati Ravennatenses agrè ferrent, audita visione, divinæ voluntati libenter acquiescentes, novum Archiepiscopum maxima cum reverentia susceperunt.

Tu autem Domine.

W. Inveni David.

LECTIO V.

Petrus igitur, licet invitus, à in Archipræsulem consecratus, Ravennam deducitur, ubi à Valentiniano Imperatore, & à Galla Placidia ejus matre, ac ab universo populo maxima lætitia exceptus est. Et ille ab eis id unum petere dixit, ut quando tantum oneris pro ipsorum salute subire non recusavit, studerent ipsi monitis suis obtemperare, divinisque præceptis non obistere. Duorum sanctorum tunc ibi defunctorum corpora optimis unguentis condita sepelivit, Barbati videlicet, Presbyteri, & Germani Antisiodorensis Episcopi, cujus etiam cucullam, & cilicium sibi vindicavit in hereditatem. Projectum,

Rr 2

&

& Marcellinum in Episcopos ordinavit. In classe fontem extruxit magnitudinis verè admirabilis, & templa quadam magnifica ædificavit, tum Beato Andrea Apostolo, tum aliis Sanctis. Ludos ab hominibus personatis, cum variis saltationibus Kalendis Januarii fieri solitos concione cohibuit acerrimè; ubi inter alia illud præclare dixit: Qui jocari voluerit cum diabolo, non poterit gaudere cum Christo. Jussu Sancti Leonis Papæ Primi scripsit postea ad Chalcedonense Concilium adversus hæresim Eutychetis. Respondit præterea ad Eutychem ipsum, & alia epistola, quæ eidem Consilio in novis editionibus præfixa, & in annales Ecclesiasticos relata fuit.

Tu autem Domine.

ꝫ. Posui adjutorium.

LECTIO VI.

DUM publicè sermones haberet ad populum, adeò vehemens erat in dicendo, ut præ nimio ardore vox illi interdum defecerit: sicut contingit in concione mulieris Hemorrhoiisæ: Ubi Ravennates commoti, tot lacrymis, clamoribus, & orationibus locum repleverunt: ut postea ipse gra-

tias ageret Deo, quod in lucrum amoris verterit damnum ejusdem sermonis. Cum tandem annos circiter decem & octo eam Ecclesiam sanctissimè rexisset, laborum suorum finem adesse divinitus prænosceus, in patriam se contulit. Ubi Sancti Cassiani templum ingressus, magnum diadema aureum, gemmis distinctum pretiosissimis offerens, super altare majus posuit, necnon aureum craterem, & patenam argenteam, quàm tum rabidi canis morsus, tum febres sanare sæpius expertum est, aqua inde demissa. Ex tunc Ravennates, qui eundem secuti fuerant, dimisit, admonens, ut in eligendo optimo Pastore invigilarent attentè. Mox Deum humiliter precatus, & Sanctum Cassianum Patronum, ut benignè animam ejus exciperet tertio Nonas Decembris placidè ex hac vita migravit, anno Domini circiter quadringentesimo quinquagesimo. Sacram illius corpus communi totius civitatis detu, ac pietate, propè corpus ejusdem Sancti Cassiani honorificè conditum nostris etiam temporibus religiosè colitur: cujus tamen brachium, auro, & gemmis orna-

tum

tum Ravennam, delatum in Ursiana Aede veneratur.

Tu autem Domine.

ꝫ. Iste est qui ante Deum magnas virtutes.

Lectioes tertii Nocturni Homilia S. Augustini in Evangelium: Vos estis sal terræ, de Communi Doctōris.

DIE VIII. DECEMBRIS.

In Festo Conceptionis Beatæ Mariæ Virginis,

Hispaniarum, ac Indiarum Patronæ.

Duplex primæ classis cum Octava.

Pro omnibus Regnis, ac Ditionibus Catholicæ Majestati subjèctis.

AD VESPERAS. *Añã.*

Sicut lilium inter spinas, sic Amica mea inter filias Ada.

Psalmi consueti de S. Maria, ut in ejus Officio Parvo.

Añã. Tota pulchra es, Maria, & macula non est in te.

Añã. Tu gloria Jerusalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri.

Añã. Vox enim tua dulcis, & facies illa tua decora nimis.

Añã. Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa supra dilectum Filium?

Capitul. Prov. 8. c.

EGO diligentes me diligo; & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

Hymn. Ave maris stella.

ꝫ. Immaculata Conceptio est hodie Sanctæ Mariæ Virginis. ꝫ. Cujus innocentia inclytæ cunctas lætificat devotas animas.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

Quam pulchri sunt gressus tui, filia principis! Collum tuum, sicut turris eburnæ, oculi tui divini, & comæ capitis tui sicut purpura Regis. Quam pulchra es, & quam decora charissima! Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessionem, ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum nostrum.

Deinde filii commemorat. festiva occurrunt.

AD

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Immaculatam Conceptionem Virginis Mariæ celebremus, * Christum ejus præservatorem adoremus Dominum.

Psalm. Venite exultemus.

Hymn. Quem terra.

IN I. NOCTURNO.

Añã. Multæ filix congregaverunt sibi divitias, tu vero supergressa es universas.

Psalm. Domine Dominus noster, cum reliquis, ut in ejus *Officio Parvo.*

Añã. Surrexerunt filii ejus, & Beatissima prædicaverunt: vir ejus, & laudavit eam.

Psalm. Coeli enarrant.

Añã. Fortitudo & decor indumentum ejus, bissus & purpura vestis illius.

Psalm. Domini est terra.

ÿ. Liberasti me Domine, ex ore leonis.

ÿ. Et à cornibus unicornium humilitatem meam. Pater noster.

Absolut. Exaudi, Domine.

ÿ. Jube domne.

Benedicti. Benedictione perpetua.

De Libro Ecclesiastici.

LECTIO I. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante om-

nem creaturam. Ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens: & sicut nebula texti omnem terram: Ego in altissimis habitavi: & thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuivi sola, & profundum abyssi penetraui, in fluctibus maris ambulavi, & in omni terra steti: & in omni populo, & in omni gente primatum habui; & omnium excellentium, & humilium corda virtute calcavi. Et in his omnibus requiem quasivi, & in hereditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium: & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhabita, & in Israël hereditare, & in electis meis mitte radices.

ÿ. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam: ego in coelis feci, ut oriretur lumen indeficiens; * Et sicut nebula texti omnem carnem.

ÿ. Gyrum coeli circuivi sola, & profundum abyssi penetraui: & in omni populo, & in omni gente primatum tenui. Et sicut.

Benedictio. Unigenitus.

Lec-

LECTIO I.

AB initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, & in civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hereditas illius: & in plenitudine Sanctorum detentio mea. Quasi Cedrus exaltata sum in Libano, & quasi Cypressus in monte Sion. Quasi Palma exaltata sum in Cades, & quasi plantatio Rosæ in Jericho. Quasi Oliva speciosa in campis, & quasi Platanus exaltata sum juxta aquam in plateis. Sicut cinamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi, quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris, & quasi storax, & galbanus, & ungula, & gutta, & quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, & quasi balsamum non mixtum odor meus.

ÿ. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini. * Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & favum.

ÿ. Qui audit me, non confundetur: & qui elucidant me, vitam æternam habebunt. Spiritus.

Benedicti. Spiritus Sancti.

LECTIO III.

EGO quasi Terebintus extendi ramos meos, & rami mei honoris, & gratiæ. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris: & flores mei fructus honoris, & honestatis. Ego mater pulchræ dilectionis, & timoris, & agnitionis, & sanctæ spei. In me gratia omnis viæ, & veritatis, in me omnis spes vitæ, & virtutis. Transite ad me omnes, qui concupiscitis me, & à generationibus meis implemini. Spiritus enim meus super mel dulcis, & hereditas mea super mel, & favum. Memoria mea in generationes sæculorum. Qui edunt me, adhuc esurient: & qui bibunt me, adhuc sitient. Qui audit me, non confundetur, & qui operantur in me, non peccabunt. Qui elucidant me, vitam æternam habebunt.

ÿ. Meum est consilium, & æquitas: mea est prudentia, mea est fortitudo: * Per me Reges regnant, per me Principes imperant, & potentes discernunt justitiam.

go:

¶ Ego diligentes me diligo: & qui mane vigilant ad me, invenient me. Per me Reges. Gloria Patri. Per me.

IN II. NOCTURNO.

Añā. Quid videtis in Sulamite, nisi chorus castrorum?

Psalm. Eructavit.

Añā. Aquæ plene non poterunt extinguere charitatem: nec flumina peccatorum obruent Mariam.

Psalm. Deus noster.

Añā. A custodia matutina usque ad noctem speravit Mariam in Domino: quia copiosa apud eum redemptio.

Psalm. Fundamenta ejus.

¶ Eruisti à fræmea, Deus, animam meam.

¶ Et de manu canis unicam matrem meam.

Pater noster.

Absolut. Ipsius pietas.

¶ Jube domne.

Benedict. Deus Pater.

Sermo S. Hieronymi Presbyt.

LECTIO IV.

Qualis, & quanta esset Beata, & gloriosa semper Virgo Maria ab Angelo divinitus declaratur, cum dicitur: Ave gratia plena: Dominus tecum: Benedicta tu in mulieribus. Talibus namque decebat Virginem oppignorari

muneribus, ut esset gratia plena, quæ dedit caelis gloriam, terris Dominum, pacemque refuldit, fidem gentibus, finem vitiiis, vitæ ordinem, moribus disciplinam. Et bene plena, quia cæteris per partes præstatur, Mariæ verò simul se tota infudit plenitudo gratiæ. Verè plena, quia etsi in Sanctis Patribus, & Prophetis gratia fuisse creditur, non tamen eatenus plena; in Mariam verò totius gratiæ, quæ in Christo est, plenitudo venit, quamquam aliter. Et idèd inquit: Benedicta tu in mulieribus: id est, plus benedicta, quam omnes mulieres. Ac per hoc quiddam maledictionis infusum est per Hevam, totum abstulit benedictio Mariæ.

¶ Equitatu meo in curribus Pharaonis assimilavi te, Amica mea, pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turturis. * Faciamus adjutorium simile sibi.

¶ Eò quòd castitatem amaveris, virumque nescieris, idèd & manus Domini confortavit te, & eris benedicta in æternum. Faciamus.

Bened. Christus perpetua.

LECTIO V. Cap. 2. & 4.

De ipsa Salomon in Canticis, quasi in laudem ejus:

Ve-

Veni, inquit, columba mea, immaculata mea. Jam enim hyems transiit, imber abiit, & recessit. Ac deindè inquit: Veni de Libano, veni, coronaveris. Non immeritò igitur venire de Libano jubetur, quia Libanus candidatio interpretatur. Erat enim candidata multis meritorum virtutibus, & dealbata nive candidior Spiritus Sancti muneribus, simplicitatem columbæ in omnibus representans: quoniam quiddam in ea gestum est, totum puritas, & simplicitas, totum veritas, & gratia fuit, totum misericordia, & justitia, quæ de cælo prospexit: & ideo immaculata, quia in nullo corrupta.

¶ Fac tibi arcam de lignis lævigatis. Ruptique sunt fontes abyssi magnæ. * Et factum est diluvium peccati super omnem terram.

¶ Arca verò Deifera elevata est in sublime, & ferebatur super aquas, opertique sunt omnes montes excelsi Sanctorum. Et factum est.

Benedict. Ignem sui amoris.

LECTIO VI.

Circumdedit enim virum in utero, sicut Jeremias sanctus testatur, & non aliun-

de accepit. Faciet, inquit, Dominus novum super terram, & mulier circumdabit virum. Verè novum, & omnium novitatum supereminens novitas virtutum, quando Deus (quem ferre non potest mundus, neque videre aliquis, ut vivere possit) sic ingressus est hospitium ventris, ut corporis claustrum nesciret: sicque gestatus, ut totus Deus in eo esset: & sic exivit indè, ut esset [sic Ezechiel fatetur] porta omnino clausa. Unde canitur in eisdem Canticis de ea: Hortus conclusus, fons signatus; emissiones tuæ paradisi. Verè hortus deliciarum, in quo consita sunt universa florum genera, & odorama virtutum, sicque conclusus, ut nesciat violari, neque corrupti ullis insidiarum fraudibus. Fons itaque signatus sigillo totius Trinitatis.

¶ Fiat mihi sanctorum, & habitabo in medio eorum. Arcam de lignis Setim compingite: & deaurabis eam auro mundissimo, intus & foris. * Et pones super mensam panes propositionis in conspectu meo semper.

¶ Inspice, & fac secundum exemplar, quod tibi in-

Se

mon-

monte monstratum est. Et ponens. Gloria Patri. Et ponens.

IN III. NOCTURNO.

Ant. Quæ est ista, quæ ascendit per desertum, sicut virgula fumii, ex aromatibus myrrhæ, & thuris, & universi pulveris pigmentarii?

Psalm. Cantate. i.

Ant. Ferculum fecit sibi Rex Salomon de lignis Libani, columnas ejus fecit argenteas, reclinatorium aureum, ascensum purpureum, media, charitate constravit.

Psalm. Dominus regnavit, exultet.

Ant. Quæ est ista, quæ progreditur quasi aurora consurgens palchra ut Luna, electa ut Sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

Psalm. Cantate. i.

Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam.

Re. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta caeli. Pater noster.

Absolut. A vinculis.

Re. Jube domine.

Benedi. Evangelica lectio.

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam.

LECTIO VII. Cap. 11. d.

IN illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, extollens

vocem quædam mulier de turba, dixit illi: Beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. c. 49. in Luc. 11. c.

MAGNÆ devotionis & fidei hæc mulier ostenditur, quæ Scribis & Phariseis Dominum tentantibus, simul & blasphemantibus, tanta ejus incarnationem præ omnibus sinceritate cognoscit, tantam fiducia confitetur, ut & presentium procerum calomniam, & futurorum confundat hæreticorum perfidiam.

Re. Omnes moriemini, quia in Adam peccavistis. Quid habes, Esther, elevata in populis? Ego sum frater tuus, noli timere, non morieris: Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.

Re. Non extinguetur in nocte lucerna tua, & non timebis à frigore nivis. Non enim.

Benedi. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

LECTIO VIII.

NAM sicut tunc Judæi Sancti Spiritus opera blasphemando, verum consubstantialemque Patri Dei Filium negabant: sic hæretici, postea negando, Mariam semper vir-

ginem, Sancti Spiritus operante virtute, nascituro cum humanis membris unigenito Dei, carnis suæ materiam ministrasse, verum consubstantialemque matri filium hominis fieri non debere dixerunt.

Re. Filius meus parvulus est, & delicatus. Domus, quam ædificavi volo, talis esse debet, ut in cunctis nationibus nominetur. Et ob hanc causam ante mortem suam omnes præparavit impensas.

Re. Elegi, & sanctificavi locum istum; ut sit nomen meum ibi in sempiternum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi in cunctis diebus. Et ob hanc.

Benedi. Ad societatem.

LECTIO IX.

SED si caro Verbi Dei secundum carnem nascentis à carne Virginis matris promontiat extranea, sine causa, venter, qui eam portasset, ubera, quæ lactassent, beatificatur. Dicit autem Apostolus: Quia misit Deus Filium suum factum ex muliere, factum sub lege. Neque laudandi sunt qui legendum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed factum ex muliere, quia

conceptus ex utero virginali, carnem non de nihilo, non aliunde, sed materna traxit ex carne; alioquin nec vere Filius hominis diceretur, qui originem non haberet ex homine.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES, ET PER HORAS.

Antiphona.

DOMUM tuam decet sanctitudo, Domine, in longitudine dierum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis.

Ant. Hæc est domus Domini firmiter ædificata; bene fundata est supra firmam petram.

Ant. Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina præparavit illam.

Ant. Dominus custodivit te ab omni malo, Maria, custodivit animam tuam, introitum tuum, & exitum tuum, in seculum.

Ant. Fluminis impetus lactificavit civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Capit. Prov. 8. h.

EGO diligentes me diligo, & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligen-

mentem.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis.

Ant. Hæc est domus Domini firmiter ædificata; bene fundata est supra firmam petram.

Ant. Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina præparavit illam.

Ant. Dominus custodivit te ab omni malo, Maria, custodivit animam tuam, introitum tuum, & exitum tuum, in seculum.

Ant. Fluminis impetus lactificavit civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Capit. Prov. 8. h.

EGO diligentes me diligo, & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligen-

mentem.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis.

Ant. Hæc est domus Domini firmiter ædificata; bene fundata est supra firmam petram.

Ant. Fundavit eam Altissimus, qui super maria fundavit eam, & super flumina præparavit illam.

Ant. Dominus custodivit te ab omni malo, Maria, custodivit animam tuam, introitum tuum, & exitum tuum, in seculum.

Ant. Fluminis impetus lactificavit civitatem Dei, sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Capit. Prov. 8. h.

EGO diligentes me diligo, & qui manè vigilant ad me, invenient me. In viis justitiæ ambulo, ut ditem diligen-

mentem.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis.

gentes me. Qui operantur in me, non peccabunt. Qui eludicant me, vitam æternam habebunt.

Hymn. O gloriosa Virginum.

ÿ. Non accedet ad te malum.

ÿ. Neque flagellum appropinquabit tabernaculo tuo.

AD BENEDICTUS. Añã.

Quam pulchra es, Amica mea, columba mea, immaculata mea, & odor vestimentorum tuorum super omnia aromata. Alleluia.

ORATIO.

DEUS, qui per immaculatam Virginis Conceptionem dignum Filio tuo habitaculum præparasti: quæsumus, ut qui ex morte ejusdem Filii sui prævisa, eam ab omni labe præservasti, nos quoque mundos ejus intercessione, ad te pervenire concedas. Per eundem Dominum nostrum.

Deinde fit commemor. ferie.

AD PRIMAM.

In ÿ. br. dicitur: ÿ. Qui natus es de Maria Virgine.

AD TERTIAM.

Añã. Hæc est domus Domini.

Capitul. Ego diligentes me, ut *suprà.*

ÿ. *brev.* Liberasti me, Domine, * Ex ore leonis. Liberasti me.

ÿ. Et à cornibus unicornium humilitatem meam. Ex Gloria Patri. Liberasti.

ÿ. Eruisti à framea, Deus, animam meam.

ÿ. Et de manu canis unicam matrem meam.

AD SEXTAM.

Añã. Fundavit eam.

Capitul. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit: non aperietur, & vir non transibit per eam: quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam; eritque clausa Principi: Princeps ipse sedebit in ea.

ÿ. *brev.* Eruisti à framea, Deus, animam meam. Eruisti.

ÿ. Et de manu canis unicam matrem meam. Deus. Gloria Patri. Eruisti.

ÿ. Verè Dominus est in loco sancto isto, & ego nesciebam.

ÿ. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta Coeli.

AD NONAM.

Añã. Fluminis impetus.

Capitul. Prov. 8. c.

Eatus homo, qui audit me, & qui vigilat ad fores meas quotidie, & observat ad

pos-

postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, & hauriet salutem à Domino.

ÿ. *brev.* Verè Dominus est in loco sancto isto * Et ego nesciebam. Verè.

ÿ. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta coeli. Et ego. Gloria Patri. Verè.

ÿ. Scalam vidit Jacob, cuius cacumen coelum tangebatur.

ÿ. Angelos quoque descendentes, qui eam lumine replerant.

AD VESPERAS. Añã.

Nihil est candoris, nihil est splendoris, nihil est virtutis quod non resplendeat in Virgine gloriosa.

Psalmi ut in prim. Vesperis.

Añã. Quæ neque serpentis persuasione decepta, nec ejus venenosis afflatibus infecta est.

Añã. Hanc, quam tu despicias, Manicheæ, mater mea est, & de manu mea fabricata.

Añã. Decuit Virginem ea puritate nitere, qua major sub Deo nequit intelligi.

Añã. Hæc est virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis culpæ fuit.

Capitul. Ego diligentes.

Hymn. Ave maris stella.

ÿ. Domine, dilexi decorem domus tuæ.

ÿ. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

AD MAGNIFICAT. Añã.

Unica est columba mea, una est genitricis suæ electa. Viderunt eam animæ sanctæ, & immaculatam prædicaverunt. Alleluia.

Oratio, ut suprà.

Deinde fit commemorat. S. Leocadiæ Virginis, & Martyris, & ferie.

DIE IX DECEMBRIS.

Secunda die infra octavam Conceptionis B. Mariæ.

Fit de S. Leocadia Virg. & Mart.

Duplex.

Omnia ut in proprio Ss. Hispanorum.

In Laudibus fit commemor. Octavæ, & ferie.

Vesperæ de sequenti Festo cum commemorat. S. Leocadiæ, & ferie, ac S. Melchiodis Pap. & Mart. tantum.

DIE X DECEMBRIS.

Tertia die infra octavam Conceptionis B. Mariæ.

Festum Translationis Alme Domus Laurentianæ.

Duplex majus.

AD VESPERAS.

Añã. Domus tuam &c. cum reliquis de Laudibus.

Psalm.

Psalm. ut in Officio Parvo
B. M. V.

Capitul. Ecclesiast. 24.

IN omnibus requiem quaes-
ti vi, & in hereditate Domi-
ni morabor. Tunc praecepit, &
dixit mihi Creator omnium,
& qui creavit me, requievit in
tabernaculo meo.

HYMNUS.

AVE maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper virgo,
Felix coeli porta.

Sumens illud Ave

Gabrielis ore,

Funda nos in pace,

Mutans Hevae nomen.

Solve vincula retis,

Profert lumen cecis,

Mala nostra pelle,

Bona cuncta posse.

Monstra te esse Matrem,

Sumat per te preces,

Qui pro nobis natus,

Tulit esse tuus.

Virgo singularis,

Inter omnes mitis,

Nos culpis solutos

Mites fac & castos.

Vitam praesta puram,

Iter para tutum,

Ut videntes Jesum,

Semper collaetamur.

Sit laus Deo Patri,

Summo Christo decus,

Spiritus Sancto,

Tribus honor unus. Amen.

Y. Haec est Domus Domini
firmiter aedificata.

Y. Bene fundata est supra
firmam petram.

AD MAGNIFICAT. Añā.

Sanctificavit Dominus taber-
naculum suum, quia haec est
Domus Dei, in qua invocabitur
nomen ejus, de quo scriptura
est: Et erit nomen meum ibi,
dicit Dominus.

ORATIO.

DEUS, qui Beata Mariae
Virginis Domum per in-
carnati Verbi mysterium mi-
sericorditer consecrasti, eam-
que in sinu Ecclesiae tuae mi-
rabiliter collocasti; concede,
ut segregati a tabernaculis pec-
catorum, digni efficiamur ha-
bitatores Domus sanctae tuae.
Per eundem Dominum nos-
trum.

AD MATUTINUM.

INVITATORIUM.

Salvatorem mundi in Domo
Virginis de Spiritu Sancto con-
ceptum. Venite adoremus.

Psalm. Venite exultemus.

HYMNUS.

COelestis urbs Jerusalem,
Beata pacis visio,
Quae celsa de viventibus
Saxis ad astra tolleris,

Spou-

Sponsaeque ritu cingeris

Mille Angelorum millibus.

Sorte nupta prospera,

Dotata Patris gloria,

Respersa sponsi gratia,

Regina formosissima,

Christo jugata Principi,

Caeli corusca civitas.

Hic margaritis emicant,

Patentque conditis ostia:

Virtute namque praevia

Mortalis illuc ducitur,

Amore Christi percitus

Tormenta quisquis sustinet.

Scalpri salubris ictibus,

Et tonsione plurima,

Fabri polita malleo.

Hanc saxa molem construunt,

Aptisque juncta nexibus

Locantur in fastigio.

Decus Parenti debitum

Sit usquequaque Altissimo,

Natoque Patris unico,

Et inaeclito Paraclito:

Cuj laus, potestas, gloria

Aeterna sit per saecula.

Amen.

IN I. NOCTURNO.

Añā. Elevata est magnifi-
centia tua super coelos.

Psalm. ut in Officio Parvo
B. M. V.

Añā. In Sole posuit taber-
naculum suum, & ipse tam-
quam sponsus procedens de
thalamo suo.

Añā. Quis ascendet in mon-
tem Domini, aut quis stabit in
loco sancto ejus? Innocens ma-
nibus, & mundo corde.

Y. Domum tuam Domine
decet sanctitudo.

Y. In longitudinem die-
rum.

De Libro tertio Regum.

LECTIO I. Cap. 8.

S Tetit autem Salomon ante
Altare Domini in conspe-
ctu Ecclesiae Israel, & ex-
pandit manus suas in caelum,
& ait: Ergone putandum est,
quod Deus habitet super ter-
ram? Si enim caelum, & coeli
coelorum te capere non pos-
sunt, quanto magis Domus
haec, quam aedificavit? Sed res-
pice ad orationem servi tui, &
ad preces ejus Domine Deus
meus: audi hymnum, & ora-
tionem, quam servus tuus orat
coram te hodie, ut sint oculi
tui aperti super Domum hanc
nocte, ac die; super Domum,
de qua dixisti, erit nomen
meum ibi, ut exaudias depre-
cationem servi tui, & populi
tui Israel, quodcumque orave-
rint in loco isto: & exaudies
in loco habitaculi tui in caelo,
& cum exaudieris, propitius
eris.

Tu autem Domine.

Y.

¶ Vidi speciosam sicut columbam, ascendentem desuper rivos aquarum: cuius inestimabilis odor erat nimis in vestimentis ejus: * Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, & lilia convallium.

¶ Quæ est ista, quæ ascendit per desertum sicut virgula fumi, ex aromatibus myrrhæ, & thuris? Et sicut.

LECTIO II.

SI fugerit populus tuus Israël inimicos suos (quia peccaturus est tibi) & agentes poenitentiam, & confitentes nomini tuo venerint, & oraverint, & deprecati te fuerint in Domo hac, exaudi in caelo, & dimitte peccatum populi tui Israël, & reduces eos in terram, quam dedisti patribus eorum. Si clausum fuerit caelum, & non pluerit propter peccata eorum, & orantes in loco isto poenitentiam egerint nomini tuo, & à peccatis suis conversi fuerint propter afflictionem suam, exaudi eos in caelo, & dimitte peccata servorum tuorum, & populi tui Israël, & ostende eis viam bonam, per quam ambulent, & dar pluviam super terram tuam, quam dedisti populo tuo in possessionem.

Tu autem Domine.

¶ Quæ est ista, quæ ascendit sicut aurora consurgens: pulchra ut Luna, electa ut Sol, * Terribilis ut castrorum acies ordinata?

¶ Filia Sion tota formosa, & suavis es, pulchra ut Luna, electa ut Sol. Terribilis.

LECTIO III.

SI quis cognoverit plagam cordis sui, & expanderit manus suas in Domo hac, tu exaudies in caelo in loco habitationis tuæ, & repropitiaveris, & facies, ut des unicuique secundum omnes vias suas, sicut videris cor ejus (quia tu nosti solus cor omnium filiorum hominum) ut timeant te cunctis diebus, quibus vivunt super faciem terræ, quam dedisti patribus nostris: insuper & alienigena, qui non est de populo tuo Israël, cum venerit de terra longinqua propter nomen tuum (audietur enim nomen tuum magnum, & manus tua fortis, & brachium tuum exteatum ubique) cum venerit ergo & oraverit in hoc loco, tu exaudies in caelo, in firmamento habitaculi tui, & facies omnia, pro quibus invocaverit te alienigena; ut disscant universi populi terrarum no-

nomem suum timere sicut populus tuus Israël, & probent, quia nomen tuum invocatum est super Domum hanc.

Tu autem Domine.

¶ Quæ est ista, quæ processit sicut Sol, & formosa tamquam Jerusalem? * Viderunt eam filiae Sion, & beatam dixerunt, & Reginæ laudaverunt eam.

¶ Et sicut dies verni circumdabant eam fores rosarum, & lilia convallium. Videntur Glória Patri Viderunt.

IN II. NOCTURNO.

Ant. Diffusa est gratia in labiis tuis, propterea benedixit te Deus in aeternum, & in sæculum sæculi.

Psalm. ut in Officio Parvo

B. M. V.

Ant. Sarcificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Homo natus est in ea, & ipse fundavit eam Altissimus.

¶ Domine dilexi decorem Domus tuæ.

¶ Et locum habitationis gloriæ tuæ.

LECTIO IV.

Sermo S. Bernardi Abbatis.

Sermo 52. de Divers.

Sapientia, quæ Dei erat, & Deus erat, de sinu Patris

ad nos veniens edificavit sibi Domum, ipsam scilicet Matrem suam Virginem Mariam, in qua septem columnas excidit. Quid est in ea septem columnas excidere, nisi ipsam dignum sibi habitaculum fide, & operibus præparare? Nimirum ternarius numerus ad fidem propter Sanctam Trinitatem, quaternarius pertinet ad mores propter quatuor principales virtutes. Quod autem in Beata Maria Sancta Trinitas fuerit, fuerit dico per præsentiam majestatis, ubi solus Filius erat per susceptionem humanitatis, testatur Nuntius Cœlestis, qui ei arcana mysteria reserans, ait: Ave gratia plena, Dominus tecum; & post pauca: Spiritus Sanctus superveniet in te, & virtus Altissimi obumbravit tibi. Ecce habes Dominum, habes virtutem Altissimi, habes Spiritum Sanctum, habes Patrem, Filium, & Spiritum Sanctum.

Tu autem Domine.

¶ O quàm metuendus est locus iste! * Verè non est hic aliud, nisi Domus Dei, & porta Cœli.

¶ Hæc est Domus Domini firmiter edificata, benè funda-

ta est suprâ firmam petram. Verè non.

LECTIO V.

Utrum autem & quatuor principales virtutes, tamquam quatuor columnas possederit, inquisitione dignum videtur. Primum ergò videamus, an fortitudinem habuerit: quæ nimirum virtus quomodo illi abesse potuit, quæ abjectis secularibus pompis, spretisque voluptatibus carnis, soli Deo in virginitate vivere proposuit? Ni fallor, hæc Virgo est, quæ apud Salomonem legitur, Mulierem fortem quis inveniet? Procul, & de ultimis finibus pretium ejus. Porro, quod temperans, & justa fuerit, ex Angeli colloctione, & fui ipsius responsione, luce clariùs comprobamus. Salutata quippè tam venerabiliter ab Angelo: Ave gratia plena, Dominus tecum, non se extulit; quasi quæ ex singulari gratiæ privilegio benediceretur, sed siluit, & qualis esset insolita hæc salutatatio, secum cogitavit: Qua in re, quid, nisi temperans fuit? At verò, cum de cœlestibus mysteriis ab eodem Angelo doceretur, diligenter quæsit, quomodo conciperet, & pareret, quæ virum utique non

cognosceret, & in hoc sine dubio prudens extitit.

Tu autem Domine.

R. Fundata est Domus Domini suprâ verticem montium, & exaltata est super omnes colles: * Et venient ad eam omnes gentes, & dicent: Gloria tibi Domine.

Y. Venientes autem venient cum exultatione, portante manipulos suos. Et venient ad eam.

LECTIO VI.

Ustitiæ autem præsertim in signe, ubi se ancillam Domini constituitur: nam quod justorum sit confessio testatur, qui ait: Verumtamen justî confitebuntur nomini tuo. Fuit igitur Beata Virgo Maria fortis in proposito, temperans in silentio, prudens in interrogatione, justa in confessione. His itaque quatuor morum columnis, & tribus fidei prædictis extruxit in ea sibi domum sapientiæ cœlestis, quæ ad eum mentem ejus replevit, ut de plenitudine mentis secundaretur, & caro. Ipsius autem Virginis natalis Domus divinis mysteriis consecrata, Angelorum ministerio ab infidelium potestate in Dalmatiam priùs, deinde in Agrum Lauretanum

Pi.

Piceniæ Provincia translata fuit, sedente Sancto Cœlestino Quinto: eandemque ipsam esse, in qua Verbum caro factum est & habitavit in nobis, tum Pontificiis diplomatibus, & celeberrima totius Orbis veneratione, tum continua miraculorum virtute, & cœlestium beneficiorum gratia comprobatur. Quibus permotus Innocentius Duodecimus, quo ferventius ergà Matris amatissimæ cultum Fidelium memoria excitaretur, ejusdem Sanctæ Domus Translationem anniversaria solemnitate in tota Piceni Provincia veneratam, Missa etiam, & Officio proprio celebrari præcepit.

Tu autem Domine.

R. Domus mea, Domus orationis vocabitur, Dicit Dominus: in ea omnis qui petit, accipit, & qui quærit, invenit: * Et pulsanti aperietur.

Y. Petite, & accipietis, quærite, & invenietis. Et pulsanti Gloria Patri. Et pulsanti aperietur.

IN III. NOCTURNO.

Añ. Tollite hostias, & introite in atria ejus, adorare Dominum in aula sancta ejus.

Psalm. ut in Officio Parvo B. M. V.

Añ. Viderunt omnes populi gloriam ejus.

Añ. Cantate Domino canticum novum; quia mirabilia fecit Dominus. Alleluia.

Y. Domum tuam Domine decet sanctitudo.

R. In longitudine dierum. Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam. Cap. i. 26.

LECTIO VII.

In illo tempore: Missus est Angelus Gabriel à Deo in Civitatem Gallilee, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, & nomen Virginis Maria. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis.

Ex Homilia prima super

Missus est.

QUÆ est hæc Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo, tam humilis, ut desponsata sit Fabro? Pulchra permixtio virginitatis, & humilitatis, nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua & humilitas commendat virginitatem, & virginitas exornat humilitatem; sed quanta putas veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat fecunditas, & partus consecrat virginitatem? Audis virginem, audis

Tt 2

dis

dis humile? Laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas, illa consuitur, ista precipitur.

Tu autem Domine. *Diffusa est gratia in labiis tuis: * Propterea benedixit te Deus in æternum.*

Myrrha, & gutta, & casia à vestimentis tuis à domibus eburneis, ex quibus te delectaverunt filiae Regum in honore tuo. Propterea benedixit.

LECTIO VIII.
Ex Homil. 2. super eodem loco.

NIssus est, inquit, Angelus ad Virginem, virginem carne, virginem mente, virginem professione, virginem denique, qualem describit Apostolus, mente, & corpore sanctam, nec noviter, nec fortuito inventam, sed à seculo electam, ab Altissimo præcognitam, & sibi præparatam, ab Angelis servatam, à Patribus præfiguratam, à Prophetis promissam, ut pauca loquar de pluribus, quam sibi aliam prædixisse Deus videtur, quando ad serpentem ait: Inimicitias ponam inter te, & mulierem? Et si adhuc dubitas, an de Maria dixerit, audi quod sequitur: Ipsa conteret caput tuum:

cui hæc servata victoria est, nisi Mariæ?

Tu autem Domine. *Beata es Virgo Maria Dei Genitrix, quæ credidisti Domino, perfecta sunt in te, quæ dicta sunt tibi: Ecce exaltata es super Choros Angelorum: * Intecede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Intecede. Gloria Patri. Intecede.*

LECTIO IX.
Ex Homilia tertia super eodem loco.

ET ingressus Angelus ad eam dixit Ave gratia plena, Dominus tecum. Quò ingressus ad eam? Puto in Sacrum pudici cubiculi, ubi illa fortassis clauso super se ostio orabat Patrem in abscondito. Solent Angeli ad stare orantibus, & delectari in his, quos vident levare puras manus in oratione. Holocaustum sanctæ devotionis gaudent se offerre Deo in odorem suavitatis. Mariæ autem orationes quantum placuerit in conspectu Altissimi, Angelus indicavit, qui ingressus ad eam tam reverenter salutavit. Tu autem Domine.

Te Deum laudamus.

AD LAUDES ET PER HORAS.

Añã. Domum tuam Domine decet sanctitudo in longitudinem dierum.

Psalm. Dominus regnavit, cum reliquis de Dominiã.

Añã. Domus mea Domus orationis vocabitur: in ea omnis, qui petit, accipit, & qui querit, invenit, & pulsanti aperietur.

Añã. Propter Domum Domini Dei nostri quæsi vi bona tibi.

Añã. Domine Deus exaltasti super terram habitacionem meam.

Añã. Domum majestatis meæ, & locum pedum meorum glorificabo.

Capitul. Eccles. 24.

N omnibus requiem quæsi vi, & in hæreditate Domini morabor. Tunc præcepit, & dixit mihi Creator omnium & qui creavit me, requievit in tabernaculo meo.

HYMNUS.

Alto ex Olympi vertice Summi Parentis Filius, Ceu monte desectus lapis, Terras in imas decidens, Domus supernæ, & infimæ Utrumque junxit angulum. Sed illa sedes Coelitum Semper resultat laudibus,

Deumque Trinum, & Unicum

Jugi canore prædicat: Illi canentes jungimur Almæ Sionis æmuli.

Hæc templa, Rex Coelestium, Imple benigno lumine: Huc ò rogatus adveni, Plebisque vota suscipe,

Et nostra corda jugiter Perfunde coeli gratia.

Hic impetrent Fidelium Voces, precesque supplicum

Domus beate muna, Partisque donis gaudeant; Donec soluti corpore Sedes beatas impliant.

Decus Parenti debitum Sit usquequaque Altissimo, Natoque Patris unico,

Et inclyto Paráclito, Cui laus, potestas, gloria Æterna sit per sæcula.

Amen.

V. Introibimus in tabernaculum ejus.

R. Adorabimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

AD BENEDICTUS. *Añã. Ecce tabernaculum Dei cum hominibus, & habitabit cum eis, & ipsi populus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eorum Deus.*

AD PRIMAM.
In g. brev. dicitur.

ŷ. Qui natus es de Maria Virgine.

Lectio brev. Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Añã. Domus mea domus orationis vocabitur: in ea omnis, qui petit, accipit, & qui querit, invenit, & pulsanti aperietur.

Capit. In omnibus requiem quaesivi.

ŷ. brev. Hic domus Dei est: * Et porta Cœli. Hic domus.

ŷ. Et vocabitur Aula Dei. Et porta Cœli. Gloria Patri. Hic domus.

ŷ. Domine dilexi decorem domus tuæ.

ŷ. Et locum habitationis gloriæ tuæ.

Oratio, ut supra.

AD SEXTAM.

Añã. Propter Domum Domini.

Capitul. Eccles. 24. b.

ET sic in Sion firmata sum & in Civitate sanctificata similiter requievi, & in Jerusalem potestas mea. Et radicaui in populo honorificato, & in parte Dei mei hæreditas illius, & in plenitudine Sanctorum detentio mea.

ŷ. brev. Domine, * Dile-

xi decorem, domus tuæ. Domine.

ŷ. Et locum habitationis gloriæ tuæ. Dilexi. Gloria Patri. Domine.

ŷ. Domum tuam Domine decet sanctitudo.

ŷ. In longitudinem dierum.

Oratio, ut supra.

AD NONAM.

Añã. Domum majestatis mez.

Capitul. Eccles. 24. b.

IN plateis sicut cinnamomum, & balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

ŷ. Domum tuam Domine, * Decet sanctitudo. Domum tuam.

ŷ. In longitudinem dierum.

Decet sanctitudo. Gloria Patri. Domum tuam.

ŷ. Hic domus Dei est, & porta Cœli.

ŷ. Et vocabitur Aula Dei. *Oratio, ut supra.*

In secundis Vesperis omnia, ut in primis.

AD MAGNIFICAT. *Añã.*

O quam metuendus est locus iste! Verè non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta Cœli.

Oratio, ut supra.

DIE

DIE XI. DECEMBRIS. *Quarta die infraoctavam Conceptionis B. Mariæ.*

Fit de S. Damaso Papa, & Confessore, semiduplex, cum commemor. Octava, & Feria in Laudibus.

DIE XII. DECEMBRIS. *Festum B. V. Mariæ de Guadalupe Mexicana.*

Patrona totius Regni Novæ Hispaniæ.

Duplex primæ classis cum Octava.

AD VESPERAS. *Añã.* Dum esset Rex.

Psalm. Dixit Dominus, cum reliquis ut in Officio Parvo ejusdem B. M. V.

Capitul. Eccles. 24. b.

A B initio, & ante sæcula creata sum, & usque ad futurum sæculum non desinam, & in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus.

A VE maris stella, Dei Mater alma, Atque semper virgo, Felix cœli porta.

Sumens illud Ave Gabriæ ore, Funda nos in pace, Mutans Hevæ nomen.

Solve vincula reis, Profer lumen cæcis, Mala nostra pelle, Bona cuncta posce. Monstra te esse matrem, Sumat per te preces, Qui pro nobis natus, Tulit esse tuus. Virgo singularis, Inter omnes mitis, Nos culpis solutos Mites fac & castos. Vitam præsta puram, Iter para tutum, Ut videntes Jesum, Semper collatetur. Sit laus Deo Patri, Summo Christo decus, Spiritui Sancto, Tribus honor unus. Amen.

AD MAGNIFICAT, Añã.

Elegi, & sanctificavi locum istum, ut sit ibi nomen meum, & permaneant oculi mei, & cor meum ibi cunctis diebus.

ORATIO.

DEUS, qui sub Beatissimæ Virginis Mariæ, singulari patrocínio constitutos perpetuis beneficiis nos cumulari